Biologically Inspired Artifical Intelligence

Rozpoznawanie marek samochodów na podstawie ich log

Raport z wykonania projektu

Mateusz Boś 2013-06-04

Spis treści

Założenia	2
Przyjęta architektura sieci	2
Przygotowanie danych wejściowych	3
Proces uczenia	4
Interfejs użytkownika	4
Napotkane problemy	5
Osiągnięte cele	6
Źródła	7

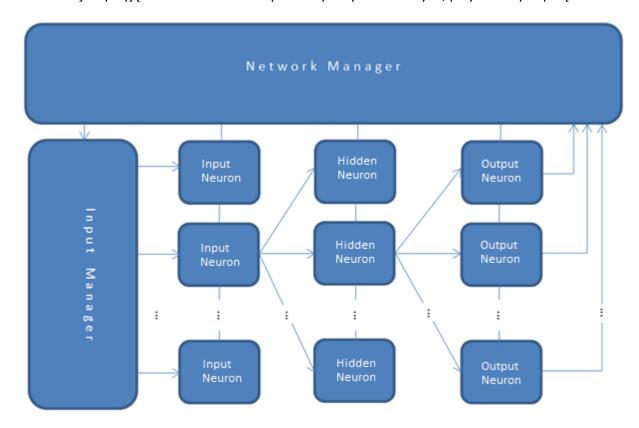
Założenia

Przyjęte założenia projektowe zgodnie z kartą projektu to:

- 1. Dane wejściowe w postaci plików bmp
- 2. Pliki wejściowe o rozdzielczości 200x200px
- 3. Rozpoznawanie minimum 5 wybranych marek
- 4. Algorytm uczenia przez propagację wsteczną
- 5. Użycie funkcji sigmoidalnej jako funkcji pobudzenia
- 6. Implementacja w języku JAVA

Przyjęta architektura sieci

Mój projekt postanowiłem wykonać od podstaw samemu. W tym celu zaprojektowałem i wykonałem sieć wielowarstwową, jednokierunkową, uczącą się algorytmem wstecznej propagacji. Poniżej widoczna jest przyjęta architektura sieci z pokazanymi tylko niektórymi, przykładowymi połączniami.

Rysunek 1 Schemat blokowy architektury sieci

Cały projekt zgodnie z założeniami został wykonany w języku JAVA w wersji 1.7u21[4] z użyciem IDE IntelliJ Idea Community Edition[5]. Główną klasą w tym projekcie jest *NetworkManager* klasa ta zarządza uczeniem całej sieci jak również rozpoznawaniem oraz zarządcą danych wejściowych. Zarządca danych wejściowych *InputManager* zapewnia podział wejściowego obrazu i wyliczenie wartości wejściowych sieci dla podanego obrazu.

Wszystkie neurony muszą implementować interfejs *INeuron* dostarczający metod potrzebnych w celu obliczenia wartości neuronu, pobrania jego błędu. Klasą po której dziedziczą wszystkie neurony w

tym projekcie jest abstrakcyjna klasa *Neuron*. Poszczególne neurony przeciążają metody wyliczające błąd oraz aktualizujące wagi przyporządkowane neuronom wejściowym.

Przygotowanie danych wejściowych

Celem zmniejszenia wpływu szumów oraz kolorów obecnych na obrazie przed przystąpieniem do jego podziału oraz próbkowania postanowiłem wykonywać algorytm wykrywania krawędzi. Algorytmem który został wybrany był algorytm Canny 'ego jako, że implementacja tego algorytmu nie była celem projektu skorzystałem z gotowej klasy dostarczanej przez Toma Gibara'ę[3]. Poniżej widoczne jest kilka par obrazów oryginalnych oraz przetworzonych, przygotowanych do przetworzenia przez sieć.

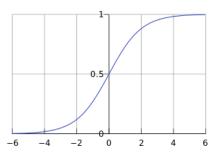
Proces uczenia

Obraną funkcją celu jest błąd średniokwadratowy:

$$E = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^{M} (y_i - d_i)^2$$

Jako funkcję aktywacji neuronów zgodnie z założeniami wybrałem unipolarną funkcję sigmoidalną, której wzór widoczny jest poniżej:

$$S(t) = \frac{1}{1 + e^{-t}}$$

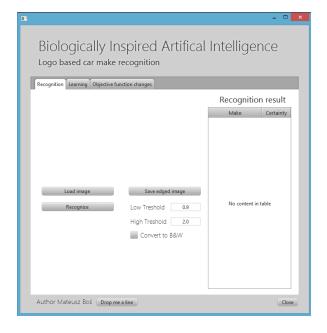

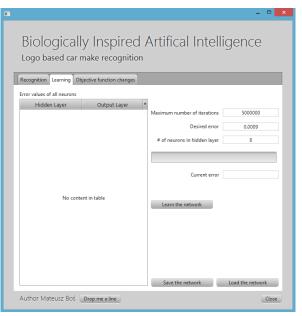
Wykres 1 Funkcja sigmodialna

Uczenie polega na wyliczeniu wartości wszystkich neuronów sieci, zgodnie z kierunkiem przepływu sygnałów. Później należy zastąpić funkcje aktywacji jej pochodną i w zależności od różnicy między wcześniej obliczoną wartością wyjścia a żądaną wartością wyjścia i obliczyć wartości różnic wstecznych. W tym momencie należy uaktualnić wagi neuronów wejściowych(tutaj następuje właściwe uczenie sieci).

Interfejs użytkownika

Zaprojektowany interfejs użytkownika wygląda następująco:

Napotkane problemy

Początkowo sieć po kilku iteracjach traciła wartości wszystkich wag. Przyczyną okazało się wyliczanie ale nie przypisywanie nowych wag podczas procedury uczenia.

Kolejnym problemem, który niestety nie pozostał rozwiązany jest czas potrzebny na nauczenie sieci. W obecnej formie potrzeba 1600 neuronów wejściowych (obraz 200x200 px podzielony na części 5x5px). Czas uczenia tak rozległej sieci jest nieakceptowalny. Zasadniczo sieć w przeciągu godziny oraz po 2,5 milionach iteracji nie zakończyła nauki z założonym maksymalnym błędem na poziomie 0,009.

W przypadku wcześniej przygotowanej testowej implementacji z czteroma neuronami wejściowymi nauka kończyła się po około 3 milionach iteracji z błędem na poziomie 0,0009. Pozwalało to na rozpoznanie jednego z 16 wejściowych wzorców (liczb z zakresu 0-15 w postaci binarnej, zakodowanych w postaci obrazów). Poniżej widoczne są błędy poszczególnych neuronów po procesie uczenia. Jak widać ostatni z neuronów sprawia problem z nauczeniem się, działo się tak za każdym

razem gdy sieć się uczyła. Tej sytuacji nie poprawiło dodanie neuronu .

osiowego.

0,00000000039320 0,00000000001871 0.000000000021334 0,00000000000000 0,000000000000001 0,000000000003328 0,000000000008365 0,000000000000113 0,00000000000000 0,00000000001933 0,000000000000011 0,000000000048141 0,000000000008689 0,000000000002744 0,000000000838001 0,049611082184390

Tabela 1 Błędy nauczonej, testowej sieci

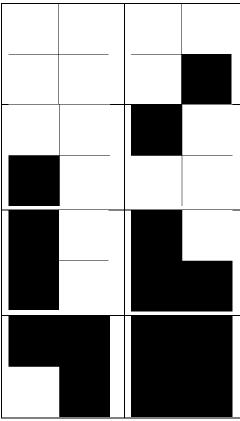

Tabela 2 Przykładowe dane testowe

Osiągnięte cele

Zgodnie z założeniami moja implementacja sieci neuronowej uczy się poprzez propagację wsteczną. Używa także funkcji sigmoidalnej jako funkcji aktywacji oraz jest zaimplementowana w języku JAVA. Pliki wejściowe zgodnie z założeniami muszą mieć wymiary 200x200 pikseli i obsługiwane formaty to między innymi bmp.

Nie udało mi się niestety sprawić aby moja sieć rozpoznawała marki samochodów na podstawie ich log. Potrafi jednak rozpoznać proste wzorce o mniejszym skomplikowaniu stopnia wejściowego sieci. Dzieje się tak z powodu zbyt niskiej wydajności sieci, zbyt powolnego jej uczenia.

Źródła

- [1] Stanisław Osowski, Sieci Neuronowe w ujęciu algorytmicznym, WNT Warszawa 1996r.
- [2] Nowoczesne Techniki Informatyczne, rozdział 5 [dostępne online 05-06-2013] http://www.neurosoft.edu.pl/jbartman/NTI%20cwiczenie 5.pdf
- [3] Klasa wykonująca algorytm Canny rozpoznawania krawędzi http://www.tomgibara.com/computer-vision/canny-edge-detector
- [4] Java JDK 7u21 http://www.oracle.com/technetwork/java/javase/downloads/index.html
- [5] IntelliJ IDEA Community Edition http://www.jetbrains.com/idea/free_java_ide.html